

There are no translations available.

Коротке — Ні! Це слово грізне,
В нім непоборности вся міць.
В нас скорше кров із серця, бризне,
Ніж упаде сльоза з зіниць.
В нас на шляхах віків кривавих,
В боях за правду проти зла,
В огнях змагань, в пожеж загравах
Не одного вже смерть взяла.
Вона у дім до нас заходить
І завжди в кут Святий сіда —
Тому, напевно, щоб в народі
Не гасла ненависть Свята,
Тому, напевно, щоб ридання,
Перетопивши в гордий гнів,
І ми вступали до змагання
За клич узявши грізне: — Ні!
Рішучість, гарт — розпуки замість,
Взяли і ми з часів старих: —
Тих не оплакують сльозами,

Що поривають в бій живих! —
Хто там сказав — нема Чупринки?
Хто опустив на щоглі стяг,
Коли ще пишуться сторінки
Його безприкладних звитяг?
Коли в краю Його горінням
Зогріта з ворогом борня,
Несе і нам, і поколінням
Красу овільненого дня!
Коли ні в Юра, ні в Софії
Не чуть ще дзвонів жалібних,
То значить хочуть Львів і Київ
Зустріть Його серед живих!
Коли Москва фанфар не грає
Про перемогу над УПА,
То знай: на горло їй ступає
Грізна Чупринківська стопа!
Хто ж там сказав — нема Чупринки?
Хто ж опустив на щоглі стяг?
Коли ще пишуться сторінки
Його безприкладних звитяг!

Вірш вперше надрукований у журналі «Сурма» в листопаді 1950 року